

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број:С1 З У 003940 11 У
Сарајево, 21.11.2012.године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Шахбаза Џихановића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Есада Фејзагића, као чланова вијећа, те Босилке Гргић, као записничара, у управном спору тужиоца, из, против одлуке број: од године тужене Босне и Херцеговине, Агенције за заштиту личних података у БиХ, у управној ствари поништења рјешења, на нејавној сједници одржаној дана 21.11.2012.године, донио је сљедећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем тужене број од године, је одбијена као неоснован приговор тужиоца да је ЈУ Мјешовита средња школа Добој Исток, поступајући по конкурс за избор наставника објављеном дана 09.8.2008. године у дневним новинама „САН“, повриједила одредбе Правилника о поступку по приговору носиоца података у Агенцији за заштиту личних података у БиХ („Службени гласник БиХ“, број 51/09).

Благовремено поднесеном тужбом тужилац предлаже да се оспорена одлука поништи, а спис врати туженој на поновни поступак. Тужбу заснива на наводима да је оспорена одлука неправилна и незаконита, јер се темељи на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и погрешној примјени материјалног права. Сматра да је у току поступка директор Средње школе дозволио увид и кориштење личних података из увјерења о некажњавању особама које нису требале имати право на увид без претходно добијене сагласности носиоца податка, што се прије свега односи на околност да су увид извршили чланови Комисије за бодовање, Школски одбор у

проширеном саставу и Синдикална организација те школе. Сматра да тужена није разјаснила улогу предсједника Синдикалне организације као члана Школског одбора, нити околност да је обрада личних података извршена на на сједници проширеног Школског одбора. Тужиоцу није омогућено од стране ЈУ „Мјешовите средње школе

" да изврши увид у записник са сјенице на којој је разматран његов приговор, нити је у одређеном року одговорено на његов захтјев за приступ информацијама у погледу особа које су учествовале на тој сједници.

У одговору на тужбу тужена је предложила да се тужба одбије, уз образложење да је конкурсна процедура, у односу на захтјев за обрадом личних података из казнене евиденције, проведен законито.

Суд је испитао законитост и правилност оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Законом о заштити личних података („Службени гласник БиХ“, број 49/06, у даљем тексту: Закон) начелно је уређено питање обезбјеђења тајности у погледу обраде личних података физичких лица као носиоца тих података. Обрадом личних података сматра се, према члану 3.алинеја 5. Закона, било која радња или скуп радњи које се врше на подацима, између осталог и кориштење податка, док је корисник податка, према алинеји 11. истог члана, физичко или правно лице, јавни орган, агенција или други орган којем се омогућава приступ личним подацима или којем се лични подаци могу дати на кориштење. При том, личним податком се сматра било која информација која се односи на физичко лице на основу које је утврђен или се може утврдити идентитет лица, док се посебном категоријом података сматрају кривичне осуде, како је дефинисано чланом 3.алинеја 3.б) и приступ овим информацијама је дозвољен само из разлога прописаних чланом 9. тог закона.

Из списка је видљиво да је означена средња школа објавила конкурс за попуну радног мјеста и у конкурсним условима и доказима захтијевала достављање увјерења о некажњавању. Тужилац је доставио тражену документацију и његова пријава је од стране Комисије за бодовање одбачена, јер је Комисија закључила да тужилац није испунио услове конкурса, обзиром да је доставио увјерење из којег је видљиво да је осуђиван, а не увјерење о некажњавању. Поступајући по приговору тужиоца, Школски одбор је као другостепени орган потврдио одлуку Комисије за бодовање, те у образложењу дао исте разлоге.

Тужена је, у поступку покренутом по тужачевој пријави, утврдила да је конкурсна процедура, са становишта обраде личних

података, поступила законито и без повреде одредаба Закона о заштити личних података и provedбених прописа.

Овај закључак тужене је правилан и законит. Наиме, правни основ за захтјев да се у конкурсу за наставно особље изврши провјера да ли је подносилац пријаве кажњаван за дјело које га, обзиром на природу дјела, чини неподобним за рад с дјецом, представља члан 121.а. Закона о средњем образовању („Службене новине Тузланског кантона“, број 6/04 и 7/05), док је надлежност школског одбора да одлучује о приговорима запосленика против одлуке директора о правима и обавезама из радног односа и у другим случајевима, прописана чланом 137. Закона о средњем образовању. Околност да је на сједници Школског одбора одржаној дана 13.10.2008.године, осим чланова Школског одбора, присуствовао и предсједавајући Вијећа родитеља, сама по себи не утиче на законитост одлуке, обзиром да ниједан од наведених прописа не забрањује одржавање сједница у проширеном саставу. Такођер, ни чињеница да је члан Комисије за бодовање уједно и предсједник Синдикалне организације у тој школи, не утиче на утврђење да постоји правни основ да Комисија за бодовање изврши увид у сву достављену документацију, па и у документ о осуђиваности.

Суд посебно указује да смисао и циљ Закона о заштити личних података није свеопшта забрана кориштења личним подацима, него овај закон уређује начин кориштења и обраде личних података од оних који имају законско право да те податке обрађују, с првенственим циљем да се избјегне злоупотреба личних података и на тај начин обезбиједи заштита људских права и основних слобода, како и прописује члан 1. тог закона. Да је то тако, доказује и пропис из члана 4.став 1.е) наведеног закона, према којој одредби контролори имају и обавезу да личне податке обрађују само у мјери и обиму који је неопходана за испуњење одређене сврхе. Из списка је видљиво да је предметна обрада података служила искључиво провјери испуњености услова за приступ конкурсу, услова прописаних материјалним законом о средњем образовању.

Стога овај суд у цјелости прихвата разлоге дате у образложењу оспореног рјешења као правилне и законите, због чега је тужбу ваљало одбити као неосновану примјеном члана 37.став 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР
Босиљка Гргић

Tačnost prepisa ovjerava - potpisuje

Симић Милош

